

**ΥΠΟΜΝΗΜΑ Αποψεων και Προτασεων της ΕΛΕΤΑΕΝ επι του νομοσχεδίου
«Νεο Καθεστώς Στήριξης των Σταθμών Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας από
Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας και Συμπαράγωγη Ηλεκτρισμού Και Θερμότητας
Υψηλής Αποδοσης»**

27 Ιουνίου 2016

Α. Υφιστάμενες συμβάσεις

1) Είναι θετικό ότι λαμβάνεται μέριμνα ώστε τα έργα που έχουν υπογράψει συμβάσεις PPA έως την 31.12.2015 να παραμείνουν στο παλαιό καθεστώς FiT με τις τιμές που ίσχυαν κατά την 31.12.2015. Θεωρούμε όμως ότι οι προϋποθέσεις που τίθενται στην παρ. 11 του αρ. 1 είναι άδικες και μπορεί να οδηγήσουν σε αντίθετο αποτέλεσμα από αυτό που επιδιώκεται. Σημειώνεται ειδικά ότι το μεγάλο διάστημα που έχει μεσολαβήσει από την 31.12.2015 έχει στην πράξη συμπιέσει την προβλεπόμενη προθεσμία. Για αυτό προτείνονται οι ακόλουθες αλλαγές:

« 11. Οι κάτοχοι σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Α.Π.Ε. και Σ.Η.Θ.Υ.Α. που έχουν υπογράψει Σύμβαση Πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 12 του ν. 3468/2006, μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου του 2015 και :

1. για αιολικούς και μικρούς υδροηλεκτρικούς σταθμούς που έχουν υποβάλει ή θα υποβάλουν δήλωση ετοιμότητας σύνδεσης μέχρι την 31η Μαρτίου του 2018,
2. για τους λοιπούς σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ που έχουν τεθεί ή τεθούν σε λειτουργία (κανονική ή δοκιμαστική) μέχρι την 31η Δεκεμβρίου του 2017

δεν λαμβάνουν Λειτουργική Ενίσχυση του παρόντος άρθρου και δεν υπόκεινται στην εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3, αλλά αποζημιώνονται κατά τις διατάξεις του άρθρου 13 του ν. 3468/2006 όπως ισχύει, εκτός εάν επιλέξουν διαφορετικά σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 13 του παρόντος.

Οι ανωτέρω προθεσμίες των σημείων 1 και 2 της παρούσας παραγράφου παρατείνονται για όσο χρόνο υφίσταται αναστολή της ισχύος οποιασδήποτε άδειας της επένδυσης, για οποιαδήποτε αιτία συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών αποφάσεων. Περαιτέρω, η υποχρέωση τήρησης των προθεσμιών αυτών αίρεται πλήρως εάν έως την 31.12.2016 έχει συναφθεί σύμβαση για την προμήθεια του παραγωγικού εξοπλισμού (π.χ. ανεμογεννητριών) και έχει καταβληθεί στον προμηθευτή προκαταβολή ή έχει εκδοθεί προς αυτόν εγγυητική επιστολή από τον φορέα της επένδυσης».

2) Πέραν των ανωτέρω, εκτιμούμε ότι είναι κρίσιμη, σκόπιμη και εύλογη η διατήρηση των ώριμων αιολικών πάρκων του Ειδικού Έργου Εύβοιας (Νέα Μάκρη – Πολυπόταμος) στο σύστημα της εγγυημένης τιμής πώλησης FiT. Συγκεκριμένα, τα έργα αυτά έχουν ήδη διέλθει από μια εξαιρετικά χρονοβόρα, υπερ-δεκαπενταετή φάση ανάπτυξης κατά την οποία έχει αποδειχθεί η δέσμευση των επενδυτικών τους φορέων μέσω της εγγυοδοσίας που έχουν παράσχει. Η τελευταία θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι έχει καταστήσει την επένδυση αμετάκλητη (παρ. 19.43 των Κατευθυντήριων Γραμμών) και ότι συνιστά επιβεβαίωση της ενίσχυσης λειτουργίας από το κράτος. Περαιτέρω, η διασφάλιση με τον τρόπο αυτό της ομαλής χρηματοδότησης και υλοποίησης των ώριμων αυτών επενδύσεων, ευνοεί τα μέγιστα την έγκαιρη επιστροφή στον ΑΔΜΗΕ του αναλογούντος σε αυτές κόστους του δικτύου που έχει κατασκευάσει στην περιοχή και την αποφυγή της επιβάρυνσης των καταναλωτών.

Εναλλακτικώς προτείνεται η κατηγορία αυτή των έργων να ενταχθεί στο σύστημα

FiP αλλά χωρίς διαγωνισμούς ασχέτως του πότε θα υπογραφούν οι σχετικές συμβάσεις. Εάν ούτε αυτό γίνει αποδεκτό, προτείνεται τα έργα αυτά να ενταχθούν στο Άρθρο 2 παράγραφος 10 μαζί με τα Νησιά, τις βραχονησίδες και τις θαλάσσιες αιολικές εγκαταστάσεις.

Β. Καθορισμός της Ειδικής Τιμής Αγοράς (ΕΤΑ)

Είναι θετικό ότι το σχέδιο νόμου αναγνωρίζει και προσπαθεί να θεραπεύσει τη σημαντική στρέβλωση που σχετίζεται με τη χρηματοδότηση του Ειδικού Λογαριασμού ΑΠΕ. Όπως η ΕΛΕΤΑΕΝ και άλλοι φορείς του κλάδου έχουν προσπαθήσει να τεκμηριώσουν εδώ και τουλάχιστον 6 έτη, τα ποσά που καταβάλουν οι προμηθευτές στον Ειδικό Λογαριασμό δεν αντικατοπτρίζουν την πραγματική αξία των ΑΠΕ στην αγορά με αποτέλεσμα τη δημιουργία ελλείμματος που θίγει τις ΑΠΕ. Στο πλαίσιο αυτό προτείνονται τα ακόλουθα:

1) Ο ορισμός των Μηχανισμών Χονδρεμπορικής Αγοράς (ΜΧΑ) είναι ασαφής. Είναι απαραίτητο να οριστούν σε σχέση με την αληθινή τους λειτουργία που είναι η διασφάλιση πρόσθετων αποζημιώσεων στους συμβατικούς παραγωγούς πέραν του ΗΕΠ. Για αυτό προτείνεται η ακόλουθη διατύπωση (αρ. 1Β, παρ. 10):

«10. Μηχανισμοί Χονδρεμπορικής Αγοράς: Το σύνολο των μηχανισμών, στους οποίους περιλαμβάνονται μηχανισμοί αποζημίωσης των συμβατικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής και των μεγάλων υδροηλεκτρικών πέραν του Ημερήσιου Ενεργειακού Προγραμματισμού, με βάση τους οποίους διαμορφώνεται το ποσό πίστωσης που αντιστοιχεί στην εγγεόμενη ηλεκτρική ενέργεια του σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ κατά τη συμμετοχή του στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, επιπλέον των εσόδων του από τη συμμετοχή του στον Ημερήσιο Ενεργειακό Προγραμματισμός».

2) Προκειμένου να μην μείνει ημιτελής η προσπάθεια διόρθωσης της στρέβλωσης, πρέπει να ληφθεί υπόψη η αξία που προσφέρουν οι ΑΠΕ λόγω του merit order effect. Για αυτό προτείνεται η ακόλουθη διατύπωση (αρ. 4, παρ. 1):

«1. Για τους σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Α.Π.Ε. που χαρακτηρίζονται ως Μη Ελεγχόμενης Παραγωγής (δηλαδή αιολικούς, φωτοβολταϊκούς και μικρούς υδροηλεκτρικούς σταθμούς) του άρθρου 1Β, η Ειδική Τιμή Αγοράς (Ε.Τ.Α.) τεχνολογίας Α.Π.Ε. υπολογίζεται με βάση την ανηγμένη μηνιαία μεσοσταθμική αξία ηλεκτρικής ενέργειας της εκάστοτε τεχνολογίας Α.Π.Ε. που προκύπτει στη βάση της Οριακής Τιμής Συστήματος όπως θα διαμορφωνόταν αν εξέλιπε η παραγωγή από Α.Π.Ε. και των λοιπών Μηχανισμών της Χονδρεμπορικής Αγοράς (Μ.Χ.Α.) για την αντίστοιχη μηνιαία περίοδο υπολογισμού. Για τους σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Α.Π.Ε. και Σ.Η.Θ.Υ.Α. που χαρακτηρίζονται ως Ελεγχόμενης Παραγωγής (οι λοιπές κατηγορίες σταθμών Α.Π.Ε. και σταθμοί Σ.Η.Θ.Υ.Α.), η Ε.Τ.Α. υπολογίζεται με βάση τη μηνιαία μέση τιμή της Οριακής Τιμής Συστήματος όπως θα διαμορφωνόταν αν εξέλιπε η παραγωγή από Α.Π.Ε. και των λοιπών Μ.Χ.Α. για την αντίστοιχη μηνιαία περίοδο υπολογισμού. (...).»

3) Η λειτουργία του μηχανισμού προστασίας του ΜΜΚΘΣ είναι ασαφής σε αντίθεση με το κείμενο που είχε τεθεί σε διαβούλευση. Επιπλέον δεν είναι κατανοητό γιατί η προστασία αυτή τίθεται μόνο για ένα μεταβατικό διάστημα. Για αυτό προτείνεται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του αρ. 4 να αντικατασταθεί ως εξής:

«1. (...) Σε κάθε περίπτωση η ωριαία αξία ηλεκτρικής ενέργειας της εκάστοτε τεχνολογίας Α.Π.Ε. με βάση την οποία υπολογίζεται η Ε.Τ.Α. δεν μπορεί να είναι μικρότερη από το ωριαίο Μεσοσταθμικό Μεταβλητό Κόστος Θερμικών Συμβατικών

Σταθμών που λειτουργούν τη συγκεκριμένη ώρα ή θα λειτουργούσαν αν εξέλιπε η παραγωγή από Α.Π.Ε.».

Γ. Χειρισμός της ενίσχυσης

Σε σχέση με τις παρ. 7-10, προτείνονται τα εξής:

1) Στην παρ. 8 πρέπει να διευκρινιστεί ότι ως ενίσχυση νοείται αυτή που πραγματικά έχει καταβληθεί και όχι απλά έχει εγκριθεί.

Επιπλέον –και ιδιαίτερα στις περιπτώσεις που η ενίσχυση δεν είναι κεφαλαιακή αλλά άλλης μορφής που εκτείνεται σε βάθος χρόνου- δεν είναι δυνατό ο συντελεστής Σ.Α.Κ να υπολογίζεται άπαξ όπως προβλέπει η παρ. 9. Π.χ. είναι αντιληπτό ότι μια φορολογική ενίσχυση που σήμερα ισχύει για αναπτυξιακούς λόγους πιθανόν να καταργηθεί μετά από λίγα χρόνια, όποτε ο Σ.Α.Κ. θα πρέπει να επαναυπολογισθεί με βάση το αληθινό ύψος της ενίσχυσης και φυσικά τις αυξημένες απομειώσεις που έχουν γίνει μέχρι εκείνη τη στιγμή.

2) Στην παρ. 9 ως επιτόκιο ανάκτησης ορίζεται αυτό της ανάκτησης των κρατικών ενισχύσεων. Κατά την κατανόησή μας το επιτόκιο αυτό είναι αυξημένο κατά 100 μονάδες βάσης σε σχέση με το βασικό επιτόκιο κάθε χώρας όπως αυτό ανακοινώνεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Για την Ελλάδα το ενακτ είναι της τάξης του 1,5%. Το επιτόκιο ενακτ αυτό θεωρείται ως το ανώτατο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τους ακόλουθους λόγους:

α) ο πληθωρισμός είναι μηδενικός

β) η ανάκτηση της ενίσχυσης δεν εμπεριέχει κανένα ρίσκο αφού διενεργείται αυτόματα από το φορέα που καταβάλλει την αποζημίωση στον παραγωγό και παρακρατά αυτόματα το προβλεπόμενο μέρος πριν την καταβολή της αποζημίωσης. Με βάση ανωτέρω είναι σαφές ότι το επιτόκιο ανάκτησης δεν πρέπει να συγχέεται με κανένα επιτόκιο επενδυτικού κινδύνου (τον οποίο αντιμετωπίζουν οι παραγωγοί ΑΠΕ εκ της φύσης της επένδυσής τους και όχι ο ΛΑΓΗΕ που ανακτά μετά βεβαιότητα την ενίσχυση).

γ) τα τρέχοντα επιτόκια χρηματαγοράς, ειδικά για επενδύσεις μηδενικού κινδύνου, βρίσκονται σε ιστορικά χαμηλά

δ) το επιτόκιο αυτό χρησιμοποιείται για την ανάκτηση παράνομων κρατικών ενισχύσεων και, υπ' αυτή την έννοια, είναι αυξημένο προκειμένου να εμπεριέχεται κολασμός της παράνομης ενίσχυσης. Όμως στην περίπτωση που εξετάζουμε δεν τίθεται θέμα παράνομης ενίσχυσης.

ε) τα επιτόκια ανάκτησης και τα επιτόκια αναφοράς/προεξόφλησης κρατικών ενισχύσεων για τα 28 κράτη μέλη, όπως αυτά ανακοινώνονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχουν αποκλιμακωθεί σημαντικά και βρίσκονται στο χαμηλότερο σημείο των τελευταίων ετών. Το επιτόκιο ανάκτησης που χρησιμοποιεί το Υπουργείο είναι υψηλό και δεν ανταποκρίνεται στις τρέχουσες τιμές που ισχύουν για την Ελλάδα.

3) Στην παρ. 10 πρέπει να προβλεφθεί ότι ο παραγωγός Α.Π.Ε. έχει δικαίωμα να διενεργεί αυξημένες (επιταχυνόμενες) επιστροφές προς τον ΛΑΓΗΕ της ενίσχυσης που έλαβε ή και επιστρέψει ανά πάσα στιγμή πλήρως το μέρος που δεν έχει ακόμα ανακτηθεί. Σε κάθε τέτοια περίπτωση ο νέος μειωμένος Σ.Α.Κ. θα υπολογίζεται με βάση το πραγματικά εναπομείναν μέρος της ενίσχυσης ή και θα μηδενίζεται.

Δ. Ανταγωνιστικές διαδικασίες

1) Η Κυβέρνηση, χωρίς ουσιαστικό διάλογο, επιμένει στη διενέργεια ανταγωνιστικών διαδικασιών από 1.1.2017 (αρ. 5). Είναι σαφές ότι η Κυβέρνηση έχει πλήρως αγνοήσει την αναλυτική τεκμηρίωση που της έχει κοινοποιήσει η ΕΛΕΤΑΕΝ με τα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η Ελλάδα πληροί τις προϋποθέσεις της ευρωπαϊκής

νομοθεσίας για την εξαίρεση από τις ανταγωνιστικές διαδικασίες για αιολικά πάρκα. Η ΕΛΕΤΑΕΝ ζητά σαφή και συγκεκριμένη απάντηση επί των επιχειρημάτων αυτών. Επιπλέον, είναι προφανές ότι η καθυστέρηση στην εφαρμογή του Συστήματος FIP δεν έδωσε το ελάχιστο μεταβατικό περιθώριο του ενός έτους ώστε να γίνει πιο ομαλή η εισαγωγή των ανταγωνιστικών διαδικασιών και κατά συνέπεια είναι επιτακτική η μετάθεση εφαρμογής τους τουλάχιστον κατά το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα. Επιπροσθέτως δεν υπάρχουν πλέον τα χρονικά περιθώρια ώστε να αξιολογηθούν επαρκώς τα αποτελέσματα του πιλοτικού διαγωνισμού για τα φωτοβολταϊκά εντός του 2016 και να ληφθούν υπόψη κατά τη διενέργεια της μείζονος διαδικασίας που κινδυνεύει να εντάξει ακρίτως και άλλες τεχνολογίες όπως τα αιολικά.

Τα ανωτέρω σημεία θα μπορούσαν να προστεθούν στο σχέδιο νόμο ως επιπλέον κριτήρια που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τη διαμόρφωση της γνώμης της ΡΑΕ.

2) Πέραν αυτού –που είναι το εξόχως σημαντικό- το σχέδιο νόμου θέτει τις βάσεις για ένα νέο και διαρκές πάγωμα της αγοράς αφού οδηγεί σε μια συνεχή αναμονή υπουργικών ή ρυθμιστικών αποφάσεων που σε μερικές περιπτώσεις δεν χαρακτηρίζονται καν από ρεαλιστικά χρονοδιαγράμματα. Ενδεικτικά:

α) Στην παρ. 2 του αρ. 5 προβλέπεται ότι μέχρι τις 30.11.2016 η ΡΑΕ θα υποβάλει στον ΥΠΕΝ τη γνώμη της σχετικά με τις τεχνολογίες ΑΠΕ που θα ενταχθούν σε διαγωνισμό και τις λοιπές βασικές λεπτομέρειες που καθορίζονται στην ίδια παράγραφο. Υποτίθεται ότι ο Υπουργός θα εκδώσει απόφαση με βάση αυτή τη γνώμη εντός ενός μήνα! Όλοι γνωρίζουμε ότι αυτό δεν θα συμβεί! Και έτσι για άλλη μια φορά θα έχουμε μπει στο 2017, θα έχει παραβιαστεί άλλη μια προθεσμία και η αγορά δεν θα γνωρίζει τι θα ακολουθήσει. Άρα η αιτιολογημένη γνώμη της ΡΑΕ θα πρέπει να υποβληθεί τουλάχιστον δύο μήνες νωρίτερα (30.9.2016) και σε περίπτωση που ο Υπουργός δεν αποφασίσει εντός του 2016, θα πρέπει να παρατείνεται το υφιστάμενο καθεστώς μέχρι της τελικής απόφασης.

β) Ομοίως απελπισία προκαλεί η βούληση του νομοθέτη να εκδίδεται ξεχωριστή προκήρυξη για κάθε ανταγωνιστική διαδικασία (παρ. 6). Δυστυχώς το πολιτικό δυναμικό της χώρας δεν έχει διδαχθεί τίποτα από τις εμπειρίες των προηγούμενων δεκαετιών. Η συνταγή αυτή είναι η συνταγή της αποτυχίας και της αέναης αναμονής. Μετά βεβαιότητας οι Προκηρύξεις θα καθυστερούν. Ως ένα απλό παράδειγμα –που προέρχεται από τον κλάδο μας- αναφέρουμε απλά τους διαγωνισμούς που προβλεπόντουσαν για τα νησιά Κρήτη, Ρόδο και Κω στα τέλη της δεκαετίας του 1990 και τελικά προκηρύχθηκε μόνο ένας –μετά πολλών βασάνων- στην Κρήτη ενώ στα άλλα νησιά δεν έγιναν ποτέ.

Απευθύνουμε λοιπόν έκκληση να μελετηθεί το αναλυτικό πλαίσιο των προτάσεων που έχει ήδη καταθέσει για το θέμα αυτό η ΕΛΕΤΑΕΝ στην Κυβέρνηση: όταν η Ελλάδα παύσει στο μέλλον να πληροί τα κριτήρια εξαίρεσης και εφαρμοσθούν τότε και για την αιολική ενέργεια ανταγωνιστικές διαδικασίες, αυτές πρέπει να είναι αυτοματοποιημένες, ηλεκτρονικές, πλήρως και ακριβώς καθορισμένες (ισχύς, ημερομηνίας διαγωνισμού κλπ) για ικανό βάθος χρόνου έως το τέλος του 2020 και να μην εξαρτώνται από τη βούληση του όποιου Υπουργού, πολιτικού ή υπηρεσιακού, ή του Ρυθμιστή να εκδώσει μια απόφαση για την προκήρυξη της κάθε μίας από αυτές. Ένα τέτοιο δεσμευτικό και αναλυτικό Πρόγραμμα που θα το ξέρουν εκ των προτέρων όλοι (και η αγορά και οι αρμόδιες υπηρεσίες που θα το εκτελέσουν) το οποία θα εφαρμόζεται χωρίς την ανάγκη άλλων αποφάσεων από υπερκείμενες αρχές, μπορεί να προσφέρει την αναγκαία προβλεψιμότητα (predictability). Εάν ο Υπουργός επιθυμεί μπορεί ενδιάμεσως να εκδίδει αποφάσεις για αλλαγές στο Πρόγραμμα (π.χ. ως προς την ακριβή ισχύ ή άλλες λεπτομέρειες). Αλλά εάν δεν εκδοθεί τέτοια απόφαση, το Πρόγραμμα θα εκτελείται ως έχει.

Η ανάγκη αυτή προφανώς δεν καλύπτεται από την πρόνοια της παρ. 3 να καθορισθεί η ισχύς που θα δημοπρατείται κατά το τρέχον ή και το επόμενο έτος. Η πρόνοια αυτή είναι ανεπαρκέστατη και δεν θα έχει καμία πρακτική σημασία.

γ) Σύγχυση υπάρχει ως προς το πεδίο εφαρμογής των διαγωνισμών για τις μικρές εγκαταστάσεις. Κατ' αρχήν στην παρ. 5 του αρ. 1 καθορίζεται ότι ακόμα και για αυτές τις μικρές εγκαταστάσεις μπορεί να διενεργηθούν ανταγωνιστικές διαδικασίες κατά το αρ. 5. Από αυτό εξαιρούνται ρητώς τα ΦΒ στις στέγες (παρ. 17, αρ. 1) και τα ΦΒ κάτω των 500kW (παρ. 18, αρ.1) για τα οποία όμως στην παρ. 3 του αρ. 2 προβλέπεται τελικά η δυνατότητα διαγωνισμών.

Το ερώτημα λοιπόν είναι: γιατί έχει επιλεγεί η συγκεκριμένη διατύπωση στην παρ. 5 του αρ. 1. Έχει την πρόθεση η Κυβέρνηση να προκηρύξει διαγωνισμούς ακόμα και για αιολικά πάρκα κάτω των 3MW παρά τις διαβεβαιώσεις της ότι θα εξαντλήσει τα όρια που προβλέπουν οι κατευθυντήριες γραμμές;

Η ίδια υπόνοια ότι η Κυβέρνηση έχει τέτοια πρόθεση προκύπτει από την παρ. 4 του αρ. 5 όπου προβλέπονται Σ.Ε.Σ.Τ κατόπιν διαγωνισμού. Αν αυτό αφορά μόνο τα μικρά ΦΒ όπως έλεγε μέχρι τώρα η Κυβέρνηση, να οριστεί ρητώς.

Ε. Συμμετοχή στην αγορά

Το σχέδιο νόμου κινείται πέραν των υποχρεώσεων που καθορίζουν οι κατευθυντήριες γραμμές και προσπαθεί να επιβάλει στις ΑΠΕ υποχρεώσεις χωρίς ταυτόχρονα να τους παρέχει τα προβλεπόμενα θεσμικά εργαλεία ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν.

1) Στην παρ. 6 του αρ. 3 προβλέπεται ότι στους σταθμούς ΑΠΕ θα επιβληθούν υποχρεώσεις Εκκαθάρισης Αποκλίσεων Παραγωγής-Ζήτησης ακόμα και πριν τη λειτουργία του target model. Η σχετική διατύπωση της διάταξης είναι εξαιρετικά ευρεία. Πρέπει να διαγραφεί πλήρως η παρ. 6 του αρ. 3.

2) Στην παρ. 7 του αρ. 3 προβλέπεται ότι οι ΑΠΕ αποκτούν υποχρεώσεις εξισορρόπησης στο πλαίσιο του target model χωρίς όμως να γίνεται αναφορά στις σχετικές προϋποθέσεις των Κατευθυντήριων Γραμμών. Για αυτό πρέπει να προστεθεί στο τέλος σχετική διευκρίνιση:

«7. Οι κάτοχοι σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Α.Π.Ε. και Σ.Η.Θ.Υ.Α., οι οποίοι συνάπτουν Σ.Ε.Δ.Π. και εγγράφονται στο Μητρώο Συμμετεχόντων αποκτούν υποχρεώσεις εξισορρόπησης στο πλαίσιο εφαρμογής του υποδείγματος-στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εγχώρια αγορά ηλεκτρικής ενέργειας κατά τα προβλεπόμενα στο υποκεφάλαιο «Ενέργεια», του κεφαλαίου 4.3 της παραγράφου Γ του άρθρου 3 του ν. 4336/2015 (ΦΕΚ Α'94) και κατά τους ειδικότερους όρους που καθορίζονται από τους οικείους Κώδικες Προημερήσιας Αγοράς, Ενδοημερήσιας Αγοράς, Αγοράς Εξισορρόπησης και του Κώδικα Διαχείρισης Συστήματος. Η υποχρέωση αυτή άρχεται με την ανάπτυξη Ενδοημερήσιας Αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας στο πλαίσιο της λειτουργίας του εν λόγω μοντέλου αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας υπό την προϋπόθεση ύπαρξης επαρκούς ρευστότητας στην Ενδοημερήσια Αγορά η οποία διαπιστώνεται με αιτιολογημένη απόφαση της ΡΑΕ.»

3) Στην παρ. 8 του αρ. 3 προβλέπεται η εφαρμογή του Μεταβατικού Μηχανισμού Βέλτιστης Ακρίβειας Πρόβλεψης. Ήδη από τη φάση της προηγούμενης διαβούλευσης η ΕΛΕΤΑΕΝ έχει εξηγήσει ότι προϋπόθεση για αυτό πρέπει να είναι η ύπαρξη ικανού αριθμού ΦοΣΕ και η ύπαρξη και λειτουργία ΦοΣΕΤεΚ. Φαίνεται όμως ότι η Κυβέρνηση δεν έχει αντιληφθεί την αναγκαιότητα αυτή και έτσι η παρ. 8 προβλέπει ο Μεταβατικός Μηχανισμός Πρόβλεψης θα καθορισθεί εντός τριών μηνών ήτοι νωρίτερα από τη θέσπιση του ΦοΣΕΤεΚ που θα γίνει εντός τεσσάρων μηνών κατά την παρ. 5 και φυσικά πολύ νωρίτερα από την πλήρη λειτουργία και οργάνωση του

ΦοΣΕΤεΚ ή άλλων ΦοΣΕ.

Για αυτό η σχετική παράγραφος πρέπει να συμπληρωθεί ως ακολούθως:

«8. Μέχρι τη λειτουργία του νέου μοντέλου εγχώριας αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και της ανάληψης των σχετικών υποχρεώσεων εξισορρόπησης, όπως περιγράφεται στην προηγούμενη παράγραφο του παρόντος άρθρου, οι σταθμοί παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Α.Π.Ε. και Σ.Η.Θ.Υ.Α. που συνάπτουν Σ.Ε.Δ.Π. και εγγράφονται στο Μητρώο Συμμετεχόντων ή οι ΦοΣΕ που τους εκπροσωπούν, υπόκεινται μεταβατικά στην ανάληψη υποχρεώσεων βέλτιστης ακρίβειας πρόβλεψης της δηλούμενης ποσότητας έγχυσης στον Ημερήσιο Ενεργειακό Προγραμματισμό, διαδικασία η οποία εφεξής ονομάζεται Μεταβατικός Μηχανισμός Βέλτιστης Ακρίβειας Πρόβλεψης. Το πλαίσιο εφαρμογής, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια αναφορικά με τη λειτουργία του Μεταβατικού Μηχανισμού Βέλτιστης Ακρίβειας Πρόβλεψης καθορίζονται με Απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας που εκδίδεται εντός έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, έπειτα από εισήγηση του ΑΔΜΗΕ Α.Ε. και γνώμη της Ρ.Α.Ε.

Προϋποθέσεις για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου 8 είναι η ύπαρξη επαρκούς πλήθους ΦοΣΕ και η θέσπιση και λειτουργία του ΦοΣΕΤεΚ κατά την παράγραφο 5, που διαπιστώνονται με αιτιολογημένη απόφαση της ΡΑΕ.»

4) Στην παρ. 10 του αρ. 3 το όριο των 2 διαδοχικών ωρών είναι πολύ μικρό και πρέπει να αυξηθεί.

5) Σύγχυση υπάρχει από το συνδυασμό της παρ. 12 του αρ. 1 και της παρ. 11 του αρ. 3. Το ερώτημα που τίθεται είναι εάν οι σταθμοί που είχαν υπογράψει ΡΡΑ έως 31.12.2015 και μεταπίπτουν στο νέο καθεστώς λειτουργικής ενίσχυσης επειδή δεν τήρησαν τις προθεσμίες της παρ. 11 του αρ. 1, θα έχουν ή όχι τις υποχρεώσεις συμμετοχής στην αγορά του αρ. 3. Η κατανόησή μας είναι πως δεν θα έχουν τέτοιες υποχρεώσεις άλλως δεν δικαιολογείται η εξαίρεσή τους από την Προσαύξηση Ανάπτυξης Επιχειρησιακής Ετοιμότητας (management premium) κατά την παρ. 11 του αρ. 3. Επομένως θα πρέπει να γίνει σχετική διευκρίνιση.

6) Η Προσαύξηση Ανάπτυξης Επιχειρησιακής Ετοιμότητας στην παρ. 11 του αρ. 1 είναι εξαιρετικά χαμηλή και πρέπει να αυξηθεί κατά 1,5 ευρώ/MWh.

7) Τα κριτήρια για τους ΦοΣΕ στην παρ. 3 του αρ. 3 πρέπει να είναι εξαιρετικά απλά και τυπικά ώστε να μην υπάρχουν αποκλεισμοί και να λειτουργήσει η αγορά με ευθύνη των επιχειρήσεων (και των παραγωγών και των ΦοΣΕ).

ΣΤ. Ετήσια αναπροσαρμογή Τ.Α. (άρθρο 2)

Είναι πλέον καιρός να πάψει η καινοφανής ρύθμιση της προηγούμενης Κυβέρνησης που κατήργησε την ετήσια αναπροσαρμογή των τιμών με τον πληθωρισμό. Η ρύθμιση αυτή στερείται οικονομικής λογικής και προφανώς εδράζεται στην εσφαλμένη αντίληψη ότι οι ΑΠΕ, επειδή δεν έχουν κόστος καυσίμου, δεν έχουν λειτουργικά έξοδα που συνδέονται με τον πληθωρισμό. Για αυτό στο τέλος του άρθρου 2 πρέπει να προστεθεί νέα παράγραφος με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«11. Η Τ.Α. που έχει καθορισθεί για έναν συγκεκριμένο σταθμό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Α.Π.Ε. ή Σ.Η.Θ.Υ.Α. είτε με βάση την παρ. 1 είτε μέσω ανταγωνιστικής διαδικασίας του αρ. 5, αυξάνεται ετησίως με το 80% του δείκτη τιμών καταναλωτή (πληθωρισμός) του προηγούμενου έτους εφόσον αυτός είναι θετικός»

Ζ. Λοιπές παρατηρήσεις

1) Άρθρο 9: Είναι λυπηρό που επισημοποιείται το πάγωμα της αγοράς ακόμα και για τις μικρές εγκαταστάσεις. Πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη ότι ειδικά για τις

εγκαταστάσεις της παρ. 5 του αρ. 1 ο ΛΑΓΗΕ θα συνεχίσει να υπογράφει τις υφιστάμενες συμβάσεις PPA με τιμή αυτή που προβλέπεται στο αρ. 2.

2) Η παρ. 19 του αρ. 1 πρέπει να συμπληρωθεί ως εξής:

«19. Οι σταθμοί παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Α.Π.Ε. και Σ.Η.Θ.Υ.Α. που συνάπτουν Σ.Ε.Δ.Π. ή Σ.Ε.Σ.Τ. και συνεχίζουν να λειτουργούν μετά την ημερομηνία λήξης αυτής χωρίς να προβούν σε νέες επενδύσεις αντικατάστασης ή αναβάθμισης του παραγωγικού εξοπλισμού (repowering) και υπό την προϋπόθεση της ανανέωσης της άδειας λειτουργίας τους και των λοιπών αδειών και εγκρίσεων που απαιτούνται κατά την κείμενη νομοθεσία, η παραγόμενη από αυτούς ενέργεια δε λαμβάνει Λειτουργική Ενίσχυση αλλά αποζημιώνεται μόνο στο πλαίσιο της συμμετοχής του εκάστοτε σταθμού στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας».

Εφόσον οι σταθμοί προβούν σε νέες επενδύσεις αντικατάστασης ή αναβάθμισης του παραγωγικού εξοπλισμού (repowering) νοούνται ως νέοι και θα αδειοδοτούνται, λειτουργούν και αμείβονται σύμφωνα με το πλαίσιο που θα ισχύει τότε.

3) Παρ. 10 του αρ. 2: Δεν είναι κατανοητό γιατί εγκαταλείπεται η διαφάνεια και ισοτιμία που διασφάλιζε ο προηγούμενος μαθηματικός τύπος. Σε κάθε περίπτωση και για λόγους επιτάχυνσης η απόφαση θα μπορούσε να λαμβάνεται μόνο από τη ΡΑΕ όπως προβλέπεται στην προηγούμενη παρ 9. Τέλος, στο επιπλέον ποσοστό αποζημίωσης πρέπει να προστεθούν και οι αιολικές εγκαταστάσεις σε Διασυνδεδεμένα Νησιά, καθώς το κόστος της υποθαλάσσιας διασύνδεσης βαρύνει το ίδιο όλες τις κατηγορίες νησιών.

Εναλλακτικώς όπως αναφέρθηκε ανωτέρω (Άρθρο 2, παρ 11) να ενταχθούν και τα αιολικά πάρκα του Ειδικού Έργου Εύβοιας (Νέα Μάκρη – Πολυπόταμος)».